

นโยบายการบริหารกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา STUDENT LOAN FUND ADMINISTRATION POLICY

สรวิตชากกร เลขานุกิจ¹ และ พงษ์สรณ์ วรภัทร์ธีระกุล

Sorawittachakon Lekhanukij

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Western University, Thailand

Email : 6381010007@western.ac.th¹

Received 15 June 2023; Revised 9 August 2024; Accepted 31 December 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา 3) นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คณะอนุกรรมการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 7 ราย กลุ่มที่ 2 สถานศึกษา ผู้กู้ยืมเงิน ธนาคารผู้บริหารจัดการเงินให้กู้ยืม จำนวน 29

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ส่วนใหญ่ไม่ชำระหนี้กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ตามที่กำหนด ผู้กู้ไม่มีรายได้ที่เพียงพอจะมาทำการชำระหนี้ การชำระหนี้คืนกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ชำระต่อปีเพียงครั้งเดียว ทำให้ผู้กู้มองว่าต้องชำระเงินเป็นจำนวนมาก ผู้กู้ ยอมให้ถูกดำเนินคดีในชั้นศาลเพื่อที่จะไปไกล่เกลี่ยในภายหลัง กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มี Application ตรวจสอบข้อมูลการกู้ของผู้กู้ เปิดรับลงทะเบียนให้มีการปรับโครงสร้างหนี้ใหม่ แต่ทางกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ก็ยังไม่ได้มีการตอบกลับถึงผลการตรวจสอบว่าจะให้ดำเนินการอย่างไร กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาทำการหักจากเงินเดือนผู้กู้ และผู้กู้ยังขาดวินัยทางการเงิน 2) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุน มาจากตัวผู้กู้ที่ไม่มีวินัยทางการเงิน ปัญหาเกี่ยวกับการค้าประกัน ปัญหาหนี้ค้างชำระที่ไม่มีมาตรการทางกฎหมายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ทำให้ผู้กู้ไม่มีความเกรงกลัวและไม่เคารพต่อกฎหมาย และเห็นว่าดอกเบี้ยของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำเพียงร้อยละ 1 ต่อปี จึงนำเงินที่มีอยู่ไปชำระหนี้ในส่วนอื่นที่มีดอกเบี้ยสูงกว่าแทน 3) การแก้ไขปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา รัฐบาลปรับปรุงรูปแบบการจ่ายชำระหนี้คืนจากรายปี เป็นรายเดือน ปรับค่างวดที่จะต้องชำระเฉลี่ยเท่ากันทุกเดือน ปรับปรุง การเริ่มชำระหนี้ของผู้กู้ให้ผูกกับการมีงานทำ และเริ่มมีรายได้โดยไม่เกิน 5 ปีนับตั้งแต่จบการศึกษา ซึ่งเดิมกำหนดให้หลังจากจบการศึกษา 2 ปี ปรับปรุงการตัดชำระหนี้ให้ตัดส่วนของเงินต้นก่อนแล้วจึงตัดดอกเบี้ย ปรับลดอัตราดอกเบี้ยผิन्दชำระ ภาครัฐควรที่จะเสนอให้มีการปรับแก้ข้อกำหนดในการคิดอัตราดอกเบี้ย โดยไม่ให้มีดอกเบี้ยเกิดขึ้นกับผู้กู้ในอนาคตและผู้กู้ในอดีตเพื่อให้เกิดการส่งเสริมด้านการศึกษาอย่างแท้จริง

คำสำคัญ : นโยบาย, การบริหาร, กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the energy consumption change policy that affects employment in the automotive industry, 2) to study the labor impacts from production changes in the automotive industry, 3) to study Solutions to employment problems in the automotive industry The researcher conducted a study in the form of qualitative research. From in-depth interviews, 1) 4 senior executives of Thai auto parts companies 2) 4 executives of automotive companies 3) senior government officials such as the Ministry of Industry Ministry of Commerce Industrial Standards Institute, 4 labor leaders (unions), and 4) 3 academicians related to the auto parts industry, totaling 15 people

The results showed that 1) Innovation is essential to lead the automotive parts industry towards its goals. Innovation capability is a strategy that involves changes to enhance product performance and also customer satisfaction. Innovation of the automotive parts industry It has to use management knowledge to improve the structure to be more clear. The expertise and skill of a person when bringing new ideas. That has been brought into practice and creates new quality things that can be used for real, reducing costs and increasing profits for the automotive parts industry. Achieve higher efficiency and effectiveness, benefiting social and economic life. Processes or services must be characterized by variations in order to constantly modernize themselves. 2) Changes in policy implementation resulted in human resource management in the automotive industry being under intense competition. Human capital is an important factor that creates an advantage and is considered a key success factor. 3) Having economic cooperation policies creates added value or value chains. competitive Must find the most effective way of working and set a standard for work. Building competitiveness requires continuous investment in new product innovation. There are business conglomerates to achieve greater strength. ready for trade liberalization Services and Investments of the ASEAN Community It promotes innovation, technology that is flexible according to customer needs. This will affect the ability to compete in the world market better.

Keywords : Policy, Management, Student Loan Fund

บทนำ

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการศึกษา เนื่องจากการศึกษามีผลต่อการพัฒนาประเทศเพื่อให้ทันต่อความรู้ที่พัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง ที่ผ่านมามีประเทศไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนไม่มีทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

เป็นจำนวนมาก ทำให้มีความจำเป็นต้องจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ขึ้น เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ได้กู้ยืมเงินเพื่อนำมาศึกษาต่อ (Khongsena, S., 2018) กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) นับเป็นกลไกสำคัญของรัฐบาลในการสนับสนุนการขยายโอกาส และพัฒนาการศึกษาของประเทศ เพื่อให้เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและเท่าเทียมกัน โดยสนับสนุนค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและค่าครองชีพแก่นักเรียน นักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์โดยผู้กู้ต้องมีรายได้ ในครอบครัวไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมปลายสายสามัญและสายอาชีพ อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา โดยไม่คิดดอกเบี้ยระหว่างศึกษาอยู่และจะต้องชำระเงินคืนหลังจากจบการศึกษาแล้ว 2 ปี โดยกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาจะคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี ระยะเวลาผ่อนชำระคืนทั้งสิ้นไม่เกิน 15 ปี โดยเงินที่นำมาให้กู้ยืมทั้งหมดมาจากงบประมาณแผ่นดิน (Academic Office, Office of the Secretariat of the House of Representatives, 2018)

จากสถิติของการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า มีผู้ผิดนัดชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจำนวนมาก ทำให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีหนี้เสียจำนวน 70,000 ล้านบาท ทำให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขาดเงินทุนสนับสนุน มีผลโดยตรงกับผู้ที่ต้องการกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการศึกษาต่อ (Buchakungkun, P., 2017) เพื่อให้กระบวนการในการให้บริการการศึกษาของประเทศมีการพัฒนามีประสิทธิภาพมากขึ้น สร้างทั้งทักษะให้กับบุคลากรของประเทศและสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่จะช่วยแก้ไข ปัญหาในสังคมและในประเทศให้พัฒนาเติบโตไปข้างหน้าได้อย่างยั่งยืน ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการเงินเพื่อ การประยุกต์ใช้กับการให้บริการการศึกษาจะทำให้เกิดการพัฒนาลิขสิทธิ์ทางการเงินที่มีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการการศึกษา และผู้ให้บริการการศึกษาการจัดการในรูปแบบของสถาบัน ทางการเงินจะเป็นทางเลือกที่ดี แม้ว่าจะเป็นเพียงแค่วิธีคิดริเริ่มในขณะนี้ แต่ถ้าได้มีการศึกษาถึงความเป็นไปได้ โอกาส รวมทั้งผลประโยชน์ที่จะได้รับ อย่างน้อยที่สุด ให้เป็นสถาบันการเงินที่มารับเอาหนี้ของ กยศ. ไปบริหารจัดการโดยอาศัยความชำนาญด้านการเงินของบุคลากรด้านการเงินโดยตรง น่าจะเป็นแนวทางที่เหมาะสม มากกว่าพยายามจะผลักดันให้ กยศ. ไปดำเนินการจัดการกับหนี้ค้างชำระทั้งที่ก็ไม่ชัดเจนว่าเป็นความรับผิดชอบ ของ กยศ. ทั้งหมดหรือไม่จะเห็นได้ว่า สังคมไทย แม้จะผ่านการพัฒนาได้ระดับหนึ่งแล้ว แต่ก็ยังมีปัญหาทาง สังคมอีกมาก เช่น ปัญหาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ นักเลงหรือผู้มีอิทธิพล (ทั้งในและนอกสภาฯ) ผู้สูงอายุ ชุมชน สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ซึ่งการแก้ปัญหาเหล่านั้นมักจะมีข้อติดขัดที่เรื่องเงินทุนอยู่พอสมควร หลายครั้งการแก้ปัญหา ทางสังคมต้องหันไปพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากการรับบริจาคเป็นหลัก ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา เกิด ความล่าช้า หรือปัญหาไม่ได้รับการแก้ไข ทำให้สะสมจนกลายเป็นปัญหาที่ใหญ่ขึ้น แก้ไขยากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะเป็นโอกาสที่ดีที่เราจะได้ลองพิจารณาถึงการสร้างสถาบันการเงินขึ้นมาเพื่อ รองรับการแก้ไขปัญหาทางสังคม อาจจะเป็นในรูปแบบของ “สถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาหรือเพื่อพัฒนาอย่าง ยั่งยืน” หรือ “สถาบันการเงินเพื่อพัฒนาสังคม” เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารจัดการทางการเงินสำหรับกิจกรรม ทางสังคมเหล่านี้ ซึ่งก็จะรวมด้านบริการการศึกษาเข้าไปด้วย เรามีสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่ดูแลทางการเงินการผลิต สำหรับกลุ่มคนบางกลุ่มในระบบเศรษฐกิจอยู่พอสมควรแล้ว การมีสถาบันการเงินเพื่อรับใช้และตอบสนองต่อความ

ต้องการในการพัฒนาสังคมน่าจะเป็นส่วนผลักดันให้สังคมพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืนต่อไป จึงได้สนใจที่จะศึกษานโยบายการบริหารกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้ 1) ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ สถานศึกษาและผู้กู้ยืมเงินกองทุนเพื่อการศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2) ขอบเขตด้านเนื้อหา โดยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มุ่งศึกษาปัญหาหนี้จากการกู้ยืมกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาและปัญหาการใช้เงินคืนกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา 3) ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คณะอนุกรรมการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 7 ราย กลุ่มที่ 2 สถานศึกษา ผู้กู้ยืมเงิน ธนาคารผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม จำนวน 29 ราย

ผลการวิจัย

การศึกษา สภาพปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา พบว่า ปัจจุบันนี้ กยศ. ได้ขยายระยะเวลามาตรการลดหย่อนหนี้ให้แก่ผู้กู้ยืม โดยลดดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเหลือ 0.01% ต่อปี ลดเงินต้น 5% ลดเบี้ยปรับ 80-100% ลดอัตราดอกเบี้ยปรับเหลือ 0.5% ต่อปี จากเดิมสิ้นสุด 31 ธันวาคม 2564 เป็นสิ้นสุด 30 มิถุนายน 2565 แต่ผู้กู้ส่วนใหญ่ไม่ชำระหนี้ กยศ. ตามที่กำหนด เนื่องมาจากการที่ผู้กู้ไม่มีรายได้เพียงพอจะมาทำการชำระคืน มีภาระรายเดือนที่ถูกเบี่ยสูงกว่า กยศ. ต้องชำระ มีการส่งค่าบ้าน ค่ารถ ค่าครองชีพอื่นๆ ที่จำเป็น ประกอบกับการชำระหนี้คืน กยศ. ชำระต่อปีเพียงครั้งเดียว ทำให้ผู้กู้มองว่าต้องชำระเงินเป็นจำนวนมาก ประกอบกับการทวงถามเงินจาก กยศ. ให้ชำระ จะมีการส่งหนังสือทวงถามไปภูมิลำเนาทั้งที่ผู้กู้ส่วนใหญ่ออกไปทำงานต่างจังหวัดจึงไม่ได้รับจดหมายทวงถามจาก กยศ. บางส่วนยอมให้ถูกดำเนินคดีในชั้นศาลเพื่อที่จะไปไกล่เกลี่ยในภายหลัง หรือปัจจุบันที่ทาง กยศ. มี Application ให้ผู้กู้ดาวน์โหลดมาตรวจสอบข้อมูลการกู้ เปิดรับลงทะเบียนให้มีการปรับโครงสร้างหนี้ใหม่ ก็มีผู้กู้ส่วนมากได้ลงทะเบียนเข้าไป แต่ทาง กยศ. ก็ยังไม่ได้มีการตอบกลับถึงผลการตรวจสอบว่าจะให้ดำเนินการอย่างไรต่อไป แต่ก็มีบางส่วนที่ชำระยอดหนี้ในปัจจุบันเนื่องจากทาง กยศ. ทำการหักจากเงินเดือนผู้กู้ ทำให้ผู้กู้จำใจยอมถูกหักเงินเดือน แต่ผู้กู้ก็มีได้ไปทำการชำระเบี่ยผิฉินดและเงินต้นในอดีต และผู้กู้ยังขาดวินัยทางการเงินอีกจำนวนหนึ่งด้วย

การศึกษา ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาหนี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา พบว่า

ปัญหาจะมาจากตัวผู้กู้ที่ไม่มีวินัยทางการเงิน ปัญหาเกี่ยวกับการค้าประกัน สืบเนื่องจากได้มีการกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กู้สามารถเป็น ผู้ค้าประกันให้แก่ผู้กู้ได้ ซึ่งกรณีที่ผู้กู้เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีฐานะยากจน หากมีการผิดนัดไม่ชำระหนี้เงินกู้จนเรื่องดำเนินการไปถึงชั้นบังคับคดี การที่จะเรียกให้ผู้ค้าประกันซึ่งเป็นบิดา มารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีฐานะเดียวกันกับผู้กู้มาชำระหนี้แทนผู้กู้นั้นย่อมไม่มีทางเป็นไปได้ และหากมีการกำหนดให้ผู้ค้าประกันเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองของผู้กู้แล้วจะเป็นการเพิ่มภาระและอุปสรรคให้แก่ผู้กู้ ปัญหาหนี้ค้ำชำระ ที่ไม่มีมาตรการทางกฎหมายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ทำให้ผู้กู้ไม่มีความเกรงกลัวและไม่เคารพต่อกฎหมาย และเห็นว่าดอกเบี้ยของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำเพียงร้อยละ 1 ต่อปี จึงนำเงินที่มีอยู่ไปชำระหนี้ในส่วนอื่นที่มีดอกเบี้ยสูงกว่าแทน แต่ก็มีลูกหนี้อีกบางคนที่ยังไม่มีงานทำ บางคนขาดจิตสำนึก และไม่คิดว่ารัฐจะดำเนินการฟ้องร้องคดีจริง ทั้งนี้ พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560 ได้มีการบัญญัติขึ้นมาใหม่เพื่อแก้ไขปัญหาการค้ำชำระหนี้และเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และเพิ่มมาตรการในการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีการกำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินมีหน้าที่ต้องแจ้งสถานะการเป็นผู้กู้ยืมเงินต่อหัวหน้างานของตน เพื่อให้นายจ้างหักเงินได้พึงประเมินของผู้กู้คืนต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกำหนดหน้าที่ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินมีหน้าที่หักเงินได้พึงประเมินของผู้กู้ยืมเงินซึ่งเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินดังกล่าว เพื่อชำระเงินกู้ยืมคืนตามจำนวนที่กองทุนแจ้งให้ทราบ หากไม่ดำเนินการให้ถูกต้องก็จะมีผลความผิดและต้องรับโทษตามที่บัญญัติในมาตรา 51 ซึ่งก็มีช่องว่างในประเด็นที่หากลูกจ้างมีเจตนาทุจริตไม่แจ้งข้อมูลให้นายจ้างหรือหัวหน้างานทราบเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินเพื่อศึกษาก็จะทำให้ไม่มีการหักเงินได้พึงประเมินเพื่อนำคืนกองทุน นอกจากนี้หากเป็นลูกหนี้ที่ประกอบอาชีพอิสระก็อาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับการไม่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีและไม่มีการนำส่งเงินคืนกองทุนด้วย

การศึกษา แนวทางการแก้ไขปัญหานี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา พบว่า รัฐบาลควรปรับปรุงรูปแบบการจ่ายชำระหนี้คืนจากรายปี เป็นรายเดือน และจากเดิมค่างวดที่จะต้องชำระจะปรับสูงขึ้นทุกปี เป็นจะปรับค่างวดที่จะต้องชำระเฉลี่ยเท่ากันทุกเดือน ปรับปรุง การเริ่มชำระหนี้ของผู้กู้ให้ผูกกับการมีงานทำ และเริ่มมีรายได้โดยไม่เกิน 5 ปีนับตั้งแต่จบการศึกษา ซึ่งเดิมกำหนดให้หลังจากจบการศึกษา 2 ปี ผู้กู้จะต้องเริ่มจ่ายชำระหนี้คืน ปรับปรุงลำดับการตัดชำระหนี้ให้เมื่อผู้กู้จ่ายชำระหนี้เข้ามา ให้นำไปตัดส่วนของเงินต้นก่อน แล้วจึงนำมาตัดดอกเบี้ย ซึ่งเดิมนั้นเมื่อชำระหนี้ เงินที่จ่ายเข้ามาจะถูกนำไปตัดดอกเบี้ยผิมนัดชำระหนี้และดอกเบี้ยตามสัญญา ก่อน ถึงจะนำมาตัดในส่วนของเงินต้น ซึ่งถ้าดอกเบี้ยมากจะทำให้แม้ผู้กู้ชำระหนี้เข้ามา จะตัดไม่ถึงเงินต้น หนี้จะไม่ลดลงเลย ทำให้ผู้กู้มองว่าเงินต้นไม่ลดจึงไม่มีแรงจูงใจที่จะชำระต่อไปในงวดถัดๆ ไป อัตราดอกเบี้ยผิมนัดชำระหนี้ควรที่จะต้องปรับลดลงจาก 7.5% ต่อปี เหลือ 2% ต่อปี ซึ่ง 2% ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยตามสัญญา 1% และดอกเบี้ยผิมนัดชำระหนี้ส่วนเพิ่ม 1% นอกจากนี้ควรเพิ่มเติมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอาชีพระยะสั้น เพื่อให้ผู้กู้ที่ว่างงานหรือไม่มีงานทำได้เข้ามามีส่วนร่วมและหลังจบไปแล้วก็เข้าสู่ตลาดแรงงานเพื่อจะได้มีงานทำและนำเงินมาชำระหนี้ กยศ. ได้ กับหน่วยงานภาครัฐควรที่จะเสนอให้มีการปรับแก้ข้อกฎหมายในการคิดอัตราดอกเบี้ย โดยไม่ให้มีดอกเบี้ยเกิดขึ้นกับผู้กู้ในอนาคตและผู้กู้ในอดีตเพื่อให้เกิดการส่งเสริมด้านการศึกษาอย่างแท้จริง

อภิปรายผล

จากการศึกษา สภาพปัญหาหนี้และการใช้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา ที่พบว่า ปัจจุบันนี้ กยศ. ได้ขยายระยะเวลามาตรการลดหย่อนหนี้ให้แก่ผู้กู้ยืม โดยลดดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเหลือ 0.01% ต่อปี ลดเงินต้น 5% ลดเบี้ยปรับ 80-100% ลดอัตราดอกเบี้ยปรับเหลือ 0.5% ต่อปี จากเดิมสิ้นสุด 31 ธันวาคม 2564 เป็นสิ้นสุด 30 มิถุนายน 2565 แต่ผู้กู้ส่วนใหญ่ไม่ชำระหนี้ กยศ. ตามที่กำหนด เนื่องมาจากการที่ผู้กู้ไม่มีรายได้ที่เพียงพอจะมาทำการชำระคืน มีการระดมเงินที่ถูกเบียดสูงกว่า กยศ. ต้องชำระ มีการส่งค่าบ้าน ค่ารถ ค่าครองชีพอื่นๆ ที่จำเป็น ประกอบกับการชำระหนี้คืน กยศ. ชำระต่อปีเพียงครั้งเดียว ทำให้ผู้กู้มองว่าต้องชำระเงินเป็นจำนวนมาก ประกอบกับการทวงถามเงินจาก กยศ. ให้ชำระ จะมีการส่งหนังสือทวงถามไปภูมิลำเนาทั้งที่ผู้กู้ส่วนใหญ่ออกไปทำงานต่างจังหวัดจึงไม่ได้รับจดหมายทวงถามจาก กยศ. บางส่วนยอมให้ถูกดำเนินคดีในชั้นศาลเพื่อที่จะไปไกล่เกลี่ยในภายหลัง หรือปัจจุบันที่ทาง กยศ. มี Application ให้ผู้กู้ดาวน์โหลดมาตรวจสอบข้อมูลการกู้ เปิดรับลงทะเบียนให้มีการปรับโครงสร้างหนี้ใหม่ ก็มีผู้กู้ส่วนมากได้ลงทะเบียนเข้าไป แต่ทาง กยศ. ก็ยังไม่ได้มีการตอบกลับถึงผลการตรวจสอบว่าจะให้ดำเนินการอย่างไรต่อไป แต่ก็มีบางส่วนที่ชำระยอดหนี้ในปัจจุบันเนื่องจากทาง กยศ. ทำการหักจากเงินเดือนผู้กู้ ทำให้ผู้กู้จำใจยอมถูกหักเงินเดือน แต่ผู้กู้ก็ได้ไปทำการชำระเบี้ยผิดนัดและเงินต้นในอดีต และผู้กู้ยังขาดวินัยทางการเงินอีกจำนวนหนึ่งด้วย ซึ่งการเป็นหนี้สินคือสิ่งที่เป็นภาระผูกพันตามกฎหมายที่ผู้กู้จะต้องชำระหนี้คืนให้หมดไปในอนาคตด้วยเงินสด สินทรัพย์อื่น หรือการให้บริการภายในเวลาที่ตกลงกัน (Prosoft. 2021: Source <https://www.prosofterp.com>) โดยได้สอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งโรจน์ ฝ้ายเยื่อ, ไชยรัตน์ ศิรินคร, พระครูสันติพนาวร โปร่งจิต, & ภาสกร ดอกจันทร์ (Faiyue, R., Sirinakorn, C., Prongchit P. S., & Dokchan, P., 2020) ได้ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ของเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างมาก จึงได้จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ขึ้น เพื่อให้ นักศึกษาได้ดำเนินการกู้ยืมเพื่อการศึกษาและมีนักศึกษาบางกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ไม่ดำเนินการชำระหนี้ กยศ. จึงทำให้เกิดปัญหาการค้างชำระหนี้เป็นจำนวนมาก วัชรภรณ์ จันทนกุล (Chantanukul, W., 2018) กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา: สาเหตุของปัญหาการค้างชำระหนี้ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างมาก เนื่องจากการศึกษามีผลต่อการพัฒนาประเทศมาเป็นระยะเวลานานและมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การศึกษาอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อความรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่เสมอ แต่หลังจากได้ให้การกู้ยืมเพื่อการศึกษาไปแล้วนั้น นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและผ่านช่วงระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปีไปแล้ว ไม่มีการกลับมาใช้หนี้ กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา

จากการศึกษา ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาหนี้และการใช้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา ที่พบว่า ปัจจุบันนั้น ปัญหาการชำระหนี้คืน กยศ. จะมาจากตัวผู้กู้ที่ไม่มีวินัยทางการเงิน ปัญหาเกี่ยวกับการค้าประกัน สืบเนื่องจากการได้มีการกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กู้สามารถเป็น ผู้ค้าประกันให้แก่ผู้กู้ได้ ซึ่งกรณีที่ผู้ กู้เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีฐานะยากจน หากมีการผิดนัดไม่ชำระหนี้เงินกู้จนเรื่องดำเนินการไปถึงชั้นบังคับคดี การที่จะเรียกให้ผู้ค้าประกันซึ่งเป็นบิดา มารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีฐานะเดียวกันกับผู้กู้มาชำระหนี้แทนผู้กู้นั้นย่อม ไม่มีทางเป็นไปได้ และหากมีการกำหนดให้ผู้ค้าประกันเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองของผู้กู้แล้ว จะเป็นการเพิ่มภาระและอุปสรรคให้แก่ผู้กู้ ปัญหาหนี้ค้างชำระ ที่ไม่มีมาตรการทางกฎหมายที่ชัดเจนและเป็น

รูปธรรม ทำให้ผู้กู้ไม่มีความเกรงกลัวและไม่เคารพต่อกฎหมาย และเห็นว่าดอกเบี้ยของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำเพียงร้อยละ 1 ต่อปี จึงนำเงินที่มีอยู่ไปชำระหนี้ในส่วนอื่นที่มีดอกเบี้ยสูงกว่าแทน แต่ก็มีลูกหนี้อีกบางคนที่ยังไม่มียานทำ บางคนขาดจิตสำนึก และไม่คิดว่ารัฐจะดำเนินการฟ้องร้องคดีจริง ทั้งนี้ พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560 ได้มีการบัญญัติขึ้นมาใหม่เพื่อแก้ไขปัญหาค้างชำระหนี้และเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และเพิ่มมาตรการในการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีการกำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินมีหน้าที่ต้องแจ้งสถานะการเป็นผู้กู้ยืมเงินต่อหัวหน้างานของตน เพื่อให้นายจ้างหักเงินได้พึงประเมินของผู้กู้คืนต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกำหนดหน้าที่ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินมีหน้าที่หักเงินได้พึงประเมินของผู้กู้ยืมเงินซึ่งเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินดังกล่าว เพื่อชำระเงินกู้ยืมคืนตามจำนวนที่กองทุนแจ้งให้ทราบ หากไม่ดำเนินการให้ถูกต้องก็就会有ความผิดและต้องรับโทษตามที่บัญญัติในมาตรา 51 ซึ่งก็มีช่องว่างในประเด็นที่หากลูกจ้างมีเจตนาทุจริตไม่แจ้งข้อมูลให้นายจ้างหรือหัวหน้างานทราบเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินเพื่อศึกษาก็จะทำให้ไม่มีการหักเงินได้พึงประเมินเพื่อนำคืนกองทุน นอกจากนี้หากเป็นลูกหนี้ที่ประกอบอาชีพอิสระก็อาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับการไม่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีและไม่มีการนำส่งเงินคืนกองทุนด้วย เนื่องจากเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้รายรับของเราไม่เพียงพอต่อรายจ่าย สิ่งที่มาตามคือความกังวลใจเรื่องค่าใช้จ่ายและภาระหนี้ที่ยังคงมีอยู่ แม้หลายคนจะพยายามหาวิธีลดค่าใช้จ่าย หาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ หรือพยายามขายทรัพย์สินเพื่อเอาเงินมาใช้จ่ายและชำระหนี้ แต่ก็อาจพบว่ายังไม่พออยู่ดี (Bank of Thailand, 2022) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชชุดา ธนมิตรามณี (Thanamitramanee, W., 2019) ปัญหากฎหมายในการบังคับชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560 จากการศึกษาพบว่า การค้าประกันได้มีการกำหนดให้บิดา มารดา ผู้ปกครองของผู้กู้สามารถเป็นผู้ค้าประกันได้ ซึ่งให้ความเป็นจริงแล้วบุคคลเหล่านี้มักจะมีฐานะยากจนเช่นเดียวกับผู้กู้ ปัญหาหนี้ค้างชำระและการฟ้องร้องบังคับคดี พบว่ามีจำนวนไม่น้อยที่ผู้กู้ไม่ยอมชำระหนี้เงินคืนให้แก่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) หลังจากสำเร็จการศึกษาหรือพ้นสภาพตามที่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) กำหนด ซึ่งมีสาเหตุอันเนื่องมาจากกฎหมายที่ใช้บังคับยังไม่มีมาตรการลงโทษที่เด็ดขาดจนผู้กู้เกิดความเกรงกลัวไม่กล้าค้างชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) หากมีการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เกิดความรัดกุมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาก็จะทำให้เกิดประโยชน์และใช้แก้ปัญหาข้างต้นได้ ซึ่งในปี พ.ศ. 2560 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560 เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่การกู้ยืมเงินเพื่อศึกษามากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีความไม่ชัดเจนและมีปัญหาอันอาจนำไปสู่ความขัดแย้งตลอดจนคดีพิพาทเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา วัชรภรณ์ จันทนุกุล, และสัญญา เคนาภูมิ. (Chantanukul, W., and Kenabhum, S., 2018) กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา: สาเหตุของปัญหาการค้างชำระหนี้ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างมาก เนื่องจากการศึกษามีผลต่อการพัฒนาประเทศมาเป็นระยะเวลานานและมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบการศึกษาอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อความรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่เสมอ ที่ผ่านมามีประเทศไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนส่วนใหญ่ มีทุนทรัพย์ไม่เพียงพอในการศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องจัดตั้ง “กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)” ขึ้นเพื่อให้แก่นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงสายสามัญและสายอาชีพ

จนถึงระดับปริญญาตรีที่มาจากครอบครัวซึ่งมีรายได้น้อยกู้ยืมเงินเพื่อเป็นค่าเล่าเรียน แต่หลังจากได้ให้การกู้ยืมเพื่อการศึกษาไปแล้วนั้น นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและผ่านช่วงระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปีไปแล้ว ไม่มีการกลับมาใช้หนี้กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา นั้น จึงทำให้เกิดปัญหาการค้างชำระหนี้ ซึ่งสาเหตุของปัญหาการค้างชำระหนี้กองทุนกู้ยืมเพื่อศึกษามีดังนี้ คือ ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ภาวะการมีงานทำของผู้กู้ บทบังคับในการลงโทษไม่ชัดเจนแน่นอน สิ่งเร้าจากภายนอก และปัจจัยภายในครอบครัว วรา บุญพันธ์, ศิริรัตน์ นวลเลื่อน, นัฐนันท์ แสนโยชน์ และปฐิตา ชูเชิดปานรังษี (Boonpan, W., Nuanlue, S., Saenyochon, N., and Chuchetpanrangsi, P., 2019) ทำการปัจจัยที่ส่งผลต่อการผิดนัดชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กรณีศึกษาสำนวนฟ้องคดีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ บริษัทสยาม แอนด์ แอดไวเซอร์ จำกัด (คดีที่ฟ้องระหว่างเดือนมกราคม – ตุลาคม พ.ศ.2562) การกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผ่านมา มีปัญหาเรื่องการผิดนัดชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นจำนวนมาก ซึ่งปัญหาและมูลเหตุที่ทำให้ลูกหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาผิดนัดไม่ชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตามกำหนด คือ มีรายได้น้อยเพียงพอต่อการชำระหนี้ ยังไม่มีอาชีพหรือไม่มีงานทำ และไม่ทราบข้อมูลการติดต่อชำระหนี้ ส่วนกฎหมาย กฎระเบียบ หลักเกณฑ์การชำระหนี้ และระยะเวลาในการชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษานั้นไม่มีผลต่อการผิดนัดชำระหนี้แต่อย่างใด นอกจากนี้ งานวิจัยต่างประเทศของ Stanley K Dary, Harvey S. James (2019) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเงินกู้นักเรียนจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของประเทศกานาและภาระหนี้เงินกู้เมื่อเสร็จสิ้น ผลการวิจัยพบว่า อายุของนักเรียน ขนาดครัวเรือน อาชีพของผู้ปกครอง เงินเดือน จำนวนแหล่งรายได้ และระยะเวลาของโปรแกรมการศึกษามีบทบาทสำคัญในการอธิบายความต้องการสินเชื่อนักศึกษาและภาระหนี้เงินกู้ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษา ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมเหล่านี้จึงควรแจ้งการออกแบบและการบริหารเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

จากการศึกษา แนวทางการแก้ไขปัญหานี้และการใช้คืนเงินกองทุนเพื่อการศึกษา ที่พบว่า รัฐบาลปรับปรุงรูปแบบการจ่ายชำระหนี้คืนจากรายปี เป็นรายเดือน และจากเดิมค่างวดที่จะต้องชำระจะปรับสูงขึ้นทุกปี เป็นจะปรับค่างวดที่จะต้องชำระเฉลี่ยเท่ากันทุกเดือน ปรับปรุง การเริ่มชำระหนี้ของผู้กู้ให้ผูกกับการมีงานทำ และเริ่มมีรายได้โดยไม่เกิน 5 ปีนับตั้งแต่จบการศึกษา ซึ่งเดิมกำหนดให้หลังจากจบการศึกษา 2 ปี ผู้กู้จะต้องเริ่มจ่ายชำระหนี้คืน ปรับปรุงลำดับการตัดชำระหนี้ให้เมื่อผู้กู้จ่ายชำระหนี้เข้ามา ให้นำไปตัดส่วนของเงินต้นก่อน แล้วจึงนำมาตัดดอกเบี้ย ซึ่งเดิมนั้นเมื่อชำระหนี้ เงินที่จ่ายเข้ามาจะถูกนำไปตัดดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้และดอกเบี้ยตามสัญญา ก่อน ถึงจะนำมาตัดในส่วนเงินต้น ซึ่งถ้าดอกเบี้ยมากจะทำให้แม้ผู้กู้ชำระหนี้เข้ามา จะตัดไม่ถึงเงินต้น หนี้จะไม่ลดลงเลย ทำให้ผู้กู้มองว่าเงินต้นไม่ลดจึงไม่มีแรงจูงใจที่จะชำระต่อในงวดถัดๆ ไป อัตราดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้ควรที่จะต้องปรับลดลงจาก 7.5% ต่อปี เหลือ 2% ต่อปี ซึ่ง 2% ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยตามสัญญา 1% และดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้ส่วนเพิ่ม 1% นอกจากนี้ควรเพิ่มเติมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการฝึกอาชีพระยะสั้น เพื่อให้ผู้ก้วางงานหรือไม่มีงานทำได้เข้ามามีส่วนร่วมและหลังจบไปแล้วก็เข้าสู่ตลาดแรงงานเพื่อจะได้มีงานทำ และนำเงินมาชำระหนี้ กยศ. ได้ กับหน่วยงานภาครัฐควรที่จะเสนอให้มีการปรับแก้ข้อกำหนดในการคิดอัตราดอกเบี้ย โดยไม่ให้มีดอกเบี้ยเกิดขึ้นกับผู้กู้ในอนาคตและผู้กู้ในอดีตเพื่อให้เกิดการส่งเสริมด้านการศึกษาอย่าง

แท้จริง ซึ่งในการบริหารองค์การในปัจจุบันเป็นที่ตระหนักว่าการดำเนินงานต่างๆ การมีการแข่งขันค่อนข้างสูง การนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จได้เหมือนในอดีตการบริหารองค์การสมัยใหม่นั้นว่าการบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นหัวใจสำคัญต่อการบริหารงานขององค์การที่ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ (Yupaporn Yuphas. 2019) และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งโรจน์ ฝ่ายเยื่อ, ไชยรัตน์ ศิรินคร, พระครูสันติพนาทร โปร่งจิต, & ภาสกร ดอกจันทร์ (Faiyue, R., Sirinakorn, C., Prongchit P. S., & Dokchan, P., 2020) แนวทางการแก้ไขปัญหานี้ของเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) คือ 1) ยกเลิกระบบผู้ค้ำประกัน 2) ให้สถานศึกษาแต่ละที่ช่วยดูแลการกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา และควรจัดให้มีการปฐมนิเทศให้กับผู้กู้ยืมรายใหม่ 3) สร้างแรงจูงใจให้ลูกหนี้ชั้นดี การพัฒนารูปแบบการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของภาครัฐในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า 1. การให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของประเทศไทยมี 2 รูปแบบ คือ (1) กองทุนเงินให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ซึ่งเป็นการให้เงินกู้ยืมแบบที่กำหนดให้ผู้กู้ชำระหนี้เงินกู้ในอัตราและระยะเวลาที่กำหนดที่เรียกว่า Mortgage Style Loan และ (2) กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ซึ่งเป็นการให้เงินกู้ยืมที่ผู้กู้ชำระหนี้เมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด และชำระหนี้ผันแปรตามรายได้ ซึ่งเป็นลักษณะการให้กู้ที่เรียกว่า Income Contingent Loan (ICL) ให้กู้ทั้งค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพ มีข้อเด่นคือเป็นกองทุนที่มีกฎหมายและระเบียบจัดตั้งรองรับที่ชัดเจน หลักเกณฑ์การให้กู้มีความหลากหลายยืดหยุ่นและผ่อนปรน เป็นเครื่องมือของภาครัฐในการเพิ่มโอกาสในการศึกษาและการแข่งขัน กรณีของ กรอ. ช่วยลดภาระหนี้แก่ผู้ที่มีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ และมีข้อด้อยคือ เป็นช่องทางให้เกิดการปรับเปลี่ยนนโยบายของนักการเมืองในแต่ละสมัย ไม่มีการจัดเก็บหนี้ผ่านหน่วยงานด้านสรรพากรมีผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานค่อนข้างมากและซ้ำซ้อน เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากเกินไปทำให้เกิดปัญหาในการชำระหนี้และการติดตามหนี้ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 1) หน่วยงานภาครัฐควรที่จะเสนอให้มีการปรับแก้ข้อกำหนดในการคิดอัตราดอกเบี้ย โดยไม่ให้มีดอกเบี้ยเกิดขึ้นกับผู้กู้ในอนาคตและผู้กู้ในอดีต 2) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยผิวนัดชำระหนี้ลง

ข้อเสนอแนะการนำไปปฏิบัติ 1) ควรปรับปรุงรูปแบบการจ่ายชำระหนี้คืนจากรายปี เป็นรายเดือน 2) ปรับปรุงการเริ่มชำระหนี้ ของผู้กู้ให้ผูกกับการมีงานทำ และเริ่มมีรายได้โดยไม่เกิน 5 ปีนับตั้งแต่จบการศึกษา 3) ปรับปรุงลำดับการตัดชำระหนี้ ให้เมื่อผู้กู้จ่ายชำระหนี้เข้ามา ให้นำไปตัดส่วนของเงินต้นก่อน และ**ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป**คือ 1) ทำการศึกษาการพัฒนากองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาสู่ระบบออนไลน์แบบเต็มรูปแบบ 2) ศึกษาความต้องการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของเยาวชนไทย เพื่อนำผลที่ได้มาประชาสัมพันธ์ให้ผู้กู้รายเก่าตระหนักและเห็นความสำคัญของการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา 3) ควรทำการศึกษาการพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง นโยบายการบริหารกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น พุทธศักราช 2566 ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลหลักทุกท่านจนทำให้งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างสมบูรณ์

References

- Bank of Thailand. (2022). *Raising guard against debt starts with us*. Retrieved from <https://www.bot.or.th/>
- Preecha. (2018). *Employer's duty to remit payments under the Student Loan Fund Act, B.E. 2560 (2017)*. Retrieved from <https://www.studentloan.or.th/en/node/515>
- Yupaporn, Y. (2019). *Strategy and management*. *Journal of Research and Development, Mahasarakham Rajabhat University*, 6(1), 353-362.
- Faiyue, R., Sirinakhon, C., Prongjit, P. K. S., & Dokchan, P. (2020). *Guidelines for solving the debt problem of the Student Loan Fund (SLF)*. *Journal of Roi Kaensam Academi*, 6(1), 199-213.
- Chantanukul, W., & Khenaphum, S. (2018). *Student loan fund: Causes of delinquency*. *Journal of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University*, 9(2), 123-130.
- Thanamitramanee, W. (2019). *Legal issues in enforcing the repayment of student loans under the Student Loan Fund Act, B.E. 2560 (2017)*. *Journal of Research, Dhonburi Rajabhat University for Society*, 5(1), 95-106.
- Bureau of Academic Affairs, Secretariat of the House of Representatives. (2018). *Student Loan Fund (SLF) and default issues*. Retrieved from <http://www.parliament.go.th/library>
- Chaichantuek, S. (2017). *Developing a model for government student loans in higher education in Thailand*. *Graduate Studies Journal*, 14(65).
- Khongsana, S. (2018). *Student Loan Fund (SLF) and default issues*. Bureau of Academic Affairs, Secretariat of the House of Representatives.
- Prosoft. (2021). *Online*. Retrieved from <https://www.prosofterp.com/>
- Dary, S. K., & James, H. S. (2019). *Rising student loan burdens and what to do about them*. *International Journal of African Higher Education*, 5(1). <https://doi.org/10.6017/ijahe.v5i1.10960>

This follows the APA 7th edition formatting rules, ensuring correct use of capitalization, italics for journal names, indentation, and proper citation structure. Let me know if you need any modifications!

